

[Bollmann]

Jeg kan tilføje, at CD naturligvis ikke er imod samarbejdsudvalg, og vi er heller ikke imod, at lønmodtagerne får medejendomsret, men som før sagt skal det ikke ske ad lovgivningens vej. I den forbindelse kan jeg nævne, at CD tidligere har fremsat forslag om de såkaldte sociale fonds.

I øvrigt skal jeg ikke gå nærmere ind i detaljerne. Hvis der overhovedet skal siges noget positivt herudover, må det være, at der heldigvis ikke her er tale om centrale fonds, men som sagt må jeg udtrykke vor store betænkelighed ved forslagene; vi kan ikke anbefale fremme af disse forslag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Disse beslutningsforslag ser vi i SF som to led blandt mange, der i en nødvendig demokratisering af vort arbejdsliv bør drøftes indgående, ikke mindst set i lyset af, at der jo efterhånden er fremkommet flere forslag på området – SF har da også sit eget forslag, som vi finder klart bedre end disse, da det bygger på en decentral, men samtidig solidarisk tankegang.

Hvad angår forslag nr. B 23, er vi enige i en del af intentionerne, dvs. øget medbestemmelse i offentlige og private virksomheder, men en forudsætning for, at medbestemmelsen bliver reel, må være, at arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet ophæves – den er jo stort set kørt med over i de offentlige virksomheder – og det er ikke indeholdt i forslaget. Efter forslagsstillernes mening skal der stadig væk skelnes mellem ansatte og ledelse. Efter SFs mening må der blive tale om, at man skal have virksomhedsråd valgt af de ansatte, som kan vælge repræsentanter til bestyrelse og direktion, dvs. til ledelse. Dette være sagt for at pege på nogle af de ting, hvor vi ser helt forskelligt på det.

Disse virksomhedsråd mener vi også skal kunne træffe beslutninger vedrørende arbejdsfordeling, forfremmelser, afskedigelser osv. samt have fri adgang til alle regnskaber, budgetter, produktionsplaner m. v. Hvis det er sådanne ting, forslaget tilsigter, kan vi love, at vi vil gå med i et grundigt, dybtborende udvalgsarbejde, men jeg tror ikke, det er den slags, der er tale om.

Punkt Ad c) i bemærkningerne finder vi der må kunne tales nærmere om, da de indeholder nogle helt gode intentioner, men som

forslaget foreligger i sin helhed, kan vi ikke uden videre tilslutte os det.

Beslutningsforslag nr. B 24 om medeje for de ansatte er SF ikke enige i. For SF er en demokratisering af det økonomiske liv selv sagt nødvendig, men den må bygge på bl. a. en kollektiv tanke og ikke en form, der gør alle folk til aktieejere. SF går, som jeg før har sagt, ikke ind for en eller anden form for aktiekøb eller pensionsopsparing, men derimod for en fond, der bliver i stand til at gå ind i køb af sunde virksomheder og dermed forhindre virksomhedslukninger eller salg til multinationale koncerner.

Ud over denne fond mener vi også, at der skal være medarbejderkapital blivende i virksomhederne. Men det er vigtigt, at der også kommer et samfundsaspekt ind i det, og det er heller ikke med i dette forslag, og det finder vi især beklageligt. Dette være sagt for at pege på nogle af de ting, som SF mener er nødvendige i denne sammenhæng. Der må en eller anden form for styring til af pengemidlerne i samfundet, og da ingen af disse ting er med i forslaget, kan vi ikke medvirke til dens gennemførelse.

Flere har været lidt inde på tidspunktet for fremsættelsen af disse forslag, og jeg skal lige tilføje, at heller ikke jeg mener, de er kommet på noget velvalgt tidspunkt.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi kan ikke medvirke til gennemførelse af de to beslutningsforslag. De kan selvfølgelig indgå i den diskussion, som føres for øjeblikket, og som er positiv, om ejerforholdene i dansk industri, fordi de afdækker en række forhold, og det er også nødvendigt, at vi diskuterer, hvordan vi får ændret forholdene.

Om beslutningsforslag nr. B 23 vil jeg godt sige, at det er rigtigt, at der er et stigende behov for, at de ansatte får bestemmelsesret over de meget store værdier, som samfundet investerer i de danske virksomheder. Men jeg siger udtrykkelig bestemmelsesret, for det er også nødvendigt, at man erkender, hvad det er, der skal ske her. Det er, at det ikke må være ejerprincippet i det nuværende samfund, der bestemmer, hvorledes man forvalter de værdier, der er i virksomhederne. Det er bestemmelsesret både over antagelse og afskedigelse. Det er spørgsmålet om, hvordan man tilrettelægger arbejdet, og jeg kunne